

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2023/1616**z dne 3. maja 2023**

o dopolnitvi Uredbe (EU) 2021/23 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi, ki določajo okoliščine, v katerih se oseba šteje za neodvisno od organa za reševanje in od centralne nasprotne stranke, metodologijo za ocenjevanje vrednosti sredstev in obveznosti centralne nasprotne stranke, ločitev vrednotenij, metodologijo za izračun blažilnika za dodatne izgube, ki se vključi v začasna vrednotenja, ter metodologijo za izvajanje vrednotenja za uporabo načela „noben upnik ne sme biti na slabšem“

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2021/23 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2020 o okviru za sanacijo in reševanje centralnih nasprotnih strank ter spremembi uredb (EU) št. 1095/2010, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 600/2014, (EU) št. 806/2014 in (EU) 2015/2365 ter direktiv 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU in (EU) 2017/1132 ⁽¹⁾ ter zlasti člena 25(6), tretji pododstavek, člena 26(4), tretji pododstavek, in člena 61(5), tretji pododstavek, Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s členom 25(1) in členom 61(1) Uredbe (EU) 2021/23 mora biti oseba, ki izvaja vrednotenje iz členov 24 in 61 navedene uredbe (v nadaljnjem besedilu: cenilec), neodvisna od vseh javnih organov in centralne nasprotne stranke (v nadaljnjem besedilu: CNS) v postopku vrednotenja. V skladu s tem bi se morala uporabljati enotna pravila za določitev okoliščin, v katerih se šteje, da je oseba neodvisna od ustreznih javnih organov, vključno z organom za reševanje, in od CNS za namene člena 25(1) Uredbe (EU) 2021/23. Ta pravila bi morala vključevati zahteve, ki zagotavljajo neobstoje pomembnih skupnih ali navzkrižnih interesov zadevne osebe, kar zadeva organ za reševanje ali CNS; zahteve v zvezi s kvalifikacijami, izkušnjami, sposobnostjo, znanjem in viri zadevne osebe in njeno sposobnostjo učinkovitega izvajanja vrednotenja brez neutemeljenega opiranja na kateri koli zadevni javni organ ali CNS ter zahteve v zvezi s strukturno ločitvijo med zadevno osebo ter zadevnimi javnimi organi in CNS.
- (2) Za obravnavo dejavnikov, ki ogrožajo neodvisnost, kot so samopregledovanje, lastni interesi, zagovorništvo, poznanstva, zaupanje ali ustrahovanje, je treba zagotoviti, da cenilec nima nobenih pomembnih skupnih ali navzkrižnih interesov z nobenim zadevnim javnim organom, vključno z organom za reševanje, ali s CNS, vključno z njenim višjim vodstvom, obvladujočimi delničarji ali subjekti v skupini. Poleg tega se ne sme šteti, da je cenilec neodvisen, kadar ima pomembne skupne ali navzkrižne interese s katerim koli pomembnim klirinškim članom, stranko ali upnikom, na katerega bi pomembno vplivali ukrepi za reševanje ali ki je pomembno prispeval k stanju, ki je privedlo do reševanja CNS. Podobno bi lahko tudi osebni odnosi predstavljali pomemben interes. Zato bi moral organ za reševanje oceniti, ali so prisotni kakršni koli pomembni skupni ali navzkrižni interesi.
- (3) Da bi se organu za reševanje omogočila ocena, ali so prisotni pomembni skupni ali navzkrižni interesi, bi moral cenilec organ za reševanje obvestiti o vseh dejanskih ali morebitnih interesih, za katere cenilec meni, da bi lahko pri oceni organa za reševanje pomenili pomembne interese, in zagotoviti vse informacije, ki bi jih lahko organ za reševanje razumno zahteval. Po imenovanju bi moral cenilec v skladu z veljavnimi etičnimi kodeksi in poklicnimi

⁽¹⁾ UL L 22, 22.1.2021, str. 1.

standardi vzdrževati politike in postopke za ugotavljanje vseh dejanskih ali morebitnih interesov, ki bi po mnenju cenilca lahko pomenili pomembne skupne ali navzkrižne interese. Organ za reševanje bi bilo treba nemudoma obvestiti o vseh ugotovljenih dejanskih ali morebitnih interesih, organ pa bi moral proučiti, ali taki interesi pomenijo pomembne interese; v tem primeru bi bilo treba preklicati imenovanje cenilca in imenovati novega.

- (4) Ureditve strukturne ločitve so zaščitni ukrepi, ki blažijo tveganja navzkrižja interesov. Zato bi bilo treba njihov obstoj upoštevati pri oceni potencialnega cenilca. Tako bi bilo treba v primeru pravnih oseb neodvisnost cenilca oceniti na podlagi podjetja ali partnerstva kot celote, vendar ob upoštevanju vseh ureditev strukturne ločitve in drugih ureditev, ki so morda bile vzpostavljene za razlikovanje med tistimi člani osebja, ki bi lahko bili vključeni v vrednotenje, in drugimi člani osebja. Če so navedene grožnje v primerjavi z uporabljenimi zaščitnimi ukrepi take, da je ogrožena neodvisnost podjetja ali partnerstva, ki želi postati cenilec, se tako podjetje ali partnerstvo ne sme najeti kot cenilec.
- (5) Da bi se preprečile grožnje za neodvisnost zaradi samopregledovanja, se zakoniti revizor, ki je opravil revizijo CNS v letu pred oceno njegove primernosti za delovanje kot cenilec, v nobenem primeru ne bi smel šteti za neodvisnega. Za druge storitve revizije ali vrednotenja, opravljene za zadevno CNS v letih neposredno pred datumom, na katerega se ocenjuje neodvisnost, bi bilo treba prav tako šteti, da pomenijo pomemben skupni ali navzkrižni interes.
- (6) Neodvisnost cenilca je mogoče okrepiti s pogoji, ki zagotavljajo, da so strokovno znanje in viri cenilca zadostni in primerni. Zato je treba zagotoviti, da ima cenilec potrebne kvalifikacije, izkušnje, sposobnost in znanje v zvezi z vsemi ustreznimi temami, vključno z vrednotenji finančnih instrumentov, katerih kliring opravi CNS, veljavnimi zahtevami za CNS v skladu z Uredbo (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, obstoječimi načrti sanacije in pravili CNS ter veljavnimi instrumenti za reševanje v skladu z Uredbo (EU) 2021/23.
- (7) Da bi lahko cenilec učinkovito izvedel vrednotenje, bi bilo treba zagotoviti, da ima dovolj človeških in tehničnih virov za izvajanje vrednotenja oziroma dostop do njih.
- (8) Da bi se zagotovila neodvisnost cenilca in preprečilo neupravičeno poseganje v njegove dolžnosti, bi moral biti cenilec sposoben učinkovito izvesti vrednotenje brez neutemeljenega opiranja na kateri koli zadevni javni organ, vključno z organom za reševanje, ali na CNS. Vendar zagotavljanje navodil ali smernic, potrebnih za podporo pri izvedbi vrednotenja, na primer v zvezi z metodologijo na podlagi zakonodaje Unije na področju vrednotenja za namene, povezane z reševanjem, ne bi smelo veljati za neutemeljeno opiranje, kadar so taka navodila ali take smernice potrebne za podporo pri izvedbi vrednotenja. Poleg tega ne bi smelo biti preprečeno zagotavljanje pomoči, kot so sistemi, računovodski izkazi, regulativna poročila, tržni podatki, druge evidence ali druga pomoč, ki jih zadevna CNS zagotovi cenilcu, kadar se to pri oceni organa za reševanje zdi potrebno za podporo pri izvedbi vrednotenja. V skladu s postopki, ki so morda bili vzpostavljeni, se o zagotavljanju navodil, smernic in drugih oblik pomoči dogovarja za vsak primer posebej ali za več primerov skupaj.
- (9) Neodvisnost je lahko ogrožena, če vrednotenje izvaja oseba, ki je zaposlena pri katerem koli zadevnem javnem organu, vključno z organom za reševanje, ali pri CNS ali je povezana z njim oziroma z njo, tudi v primerih, ko je bila vzpostavljena popolna strukturna ločitev znotraj pravne osebe. Zato je treba zagotoviti, da cenilec ni zaposleni ali pogodbeni delavec katerega koli zadevnega javnega organa, vključno z organom za reševanje, ali CNS ter da ne spada v isto skupino podjetij kot CNS.

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L 201, 27.7.2012, str. 1).

- (10) Da se zagotovi razpoložljivost zadostnega števila oseb, ki bi lahko bile ob začetku postopka reševanja takoj na voljo za delovanje kot cenilec, bi moral organ za reševanje vzdrževati začasen seznam potencialnih cenilcev in ga redno pregledovati.
- (11) Člen 24 Uredbe (EU) 2021/23 razlikuje med dvema vrednotenjema med postopkom reševanja CNS: med prvim vrednotenjem, pri katerem se oceni, ali so bili izpolnjeni pogoji za reševanje, in drugim vrednotenjem, ki pomeni podlago za odločitev organa za reševanje glede uporabe enega ali več instrumentov za reševanje. Za namen prvega vrednotenja je primerno zagotoviti, da se pri ugotavljanju, ali so pogoji za reševanje izpolnjeni, izvede pošteno, preudarno in realno vrednotenje sredstev in obveznosti CNS. Za drugo vrednotenje, katerega namen je zagotoviti podlago za ukrepe za reševanje, je pomembno zagotoviti, da vrednotenje sredstev in obveznosti CNS temelji na poštenih, preudarnih in realnih predpostavkah.
- (12) Da bi se natančno upoštevale okoliščine CNS in prevladujoče tržne razmere, bi bilo treba vrednotenja, določena v Uredbi (EU) 2021/23, opraviti čim bližje datumu odločitve o reševanju.
- (13) Za učinkovito in uspešno izvajanje vrednotenij, določenih v Uredbi (EU) 2021/23, bi moral imeti cenilec dostop do vseh virov ustreznih informacij in strokovnega znanja, kot so notranje evidence, sistemi in modeli CNS. Cenilec bi se moral opirati tudi na informacije, ki jih neposredno zagotovijo osebe, upravljalni organ in revizorji CNS, ter tudi do javno dostopnih informacij o strukturi trga, kadar je ustrezno.
- (14) Kadar CNS pripada skupini ter ob upoštevanju, da lahko pogodbene podporne ureditve znotraj skupine zagotavljajo dodatno finančno podporo CNS v postopku reševanja in vplivajo na strategijo reševanja, bi moral cenilec upoštevati učinek takih pogodb, če je verjetno, da bodo take ureditve vzpostavljene. Cenilec bi moral upoštevati druge uradne ali neuradne podporne ureditve znotraj skupine, če je verjetno, da se bodo uporabljale tudi v primeru neugodnega finančnega stanja ali pri reševanju. Podobno bi moral cenilec skrbno upoštevati tveganje, da bi bilo mogoče finančne vire CNS uporabiti za pokritje izgub drugih subjektov v skupini, saj bi to lahko dodatno zmanjšalo vrednost sredstev CNS.
- (15) Ker dogovori o interoperabilnosti povzročijo finančno soodvisnost, ki lahko vpliva na vrednotenje, kadar je CNS dogovore o interoperabilnosti sklenila z drugimi CNS iz Unije, bi moral cenilec upoštevati vse pogodbene dogovore, povezane z dogovorom o interoperabilnosti, tudi kadar se lahko zaradi prenehanja opravljanja storitev na podlagi povezave črpa likvidnost iz CNS.
- (16) Ker je namen postopka vrednotenja podpreti odločitve organa za reševanje pred začetkom reševanja in pri izvajanju strategije reševanja, bi moral cenilec poročati organu za reševanje. Cenilec bi torej moral povzeti predpostavke, metodologije in rezultate vrednotenja v poročilu za organ za reševanje. Poročilo bi moralo vključevati vse informacije, ki se štejejo za pomembne za pomoč organu za reševanje.
- (17) Za zagotovitev poštenega, preudarnega in realnega vrednotenja bi moral cenilec oceniti učinek vsakega ukrepa za reševanje na vrednotenje, ki ga bo organ za reševanje verjetno sprejel, in bi se moral po potrebi posvetovati z organom za reševanje za upoštevanje teh ukrepov. Cenilec bi nadalje moral imeti možnost posvetovanja z organom za reševanje, da bi opredelil vrsto ukrepov za reševanje, ki se obravnavajo. Po potrebi bi cenilec moral imeti možnost predložiti ločena vrednotenja, pri katerih se upošteva učinek dovolj raznolike vrste ukrepov za reševanje.
- (18) Iz istih razlogov bi morala biti vrednotenja, ki prispevajo k ugotovitvi pristojnega organa ali organa za reševanje, ali so izpolnjeni pogoji za reševanje, skladna z javnim računovodskim in bonitetnim okvirom. Vendar bi moral imeti cenilec možnost odstopati od predpostavk upravljalnega organa CNS, na podlagi katerih so bili pripravljene računovodski izkazi, če je to odstopanje v skladu z veljavnim računovodskim in bonitetnim okvirom.

- (19) Primerno je imeti pravila, ki zagotavljajo, da je vrednotenje, ki prispeva k izbiri ukrepov za reševanje, pošteno, preudarno in realno, da se zagotovi, da so v trenutku uporabe instrumentov za reševanje v celoti pripoznane vse izgube. Za določene ukrepe za reševanje, ki jih obravnava organ za reševanje, bi bilo treba izbrati najustreznejšo podlago za merjenje.
- (20) Pri vrednotenjih, ki prispevajo k izbiri in oblikovanju ukrepov za reševanje, bi bilo treba oceniti ekonomsko vrednost CNS in ne njene knjigovodske vrednosti. Pri teh vrednotenjih bi bilo treba upoštevati sedanjo vrednost denarnih tokov, ki jih lahko CNS razumno pričakuje, tudi če to zahteva odstopanje od okvira za računovodsko ali bonitetno vrednotenje. Pri takih vrednotenjih bi bilo treba tudi upoštevati, da bi lahko denarni tokovi izhajali iz nadaljnega posedovanja sredstev, pa tudi možne vplive reševanja na prihodnje denarne tokove. Kadar CNS ni sposobna posedovati sredstev ali pa se njihova odtujitev šteje za potrebno ali ustrezno za doseganje ciljev reševanja, bi bilo treba pri vrednotenju upoštevati, da bi ti denarni tokovi lahko izhajali iz odtujitve sredstev, obveznosti ali poslovnih področij, ocenjenih v določenem obdobju odtujitve.
- (21) Vrednost ob odtujitvi bi se morala na splošno šteti za enakovredno opazovani tržni ceni, ki bi se lahko na trgu dosegla za določeno sredstvo ali skupino sredstev in se lahko ustrezno diskontira glede na obseg sredstev, ki se prenašajo. Cenilcu pa bi bilo treba omogočiti, da po potrebi in ob upoštevanju ukrepov, ki se sprejmejo v okviru sheme za reševanje, vrednost ob odtujitvi določi z uporabo popusta na tako opazovano tržno ceno za morebitno pospešeno prodajo. Kadar sredstva nimajo likvidnega trga, bi bilo treba vrednost ob odtujitvi določiti na podlagi opazovanih cen na trgih, na katerih se trguje s podobnimi sredstvi, ali modelnih izračunov, pri čemer bi bilo treba uporabiti opazovane tržne parametre in ustrezno upoštevati popuste za nelikvidnost. Kadar se predvideva možnost uporabe instrumenta prodaje poslovanja ali uporabe instrumenta premostitvene CNS, bi moralo biti mogoče pri določanju vrednosti ob odtujitvi upoštevati razumna pričakovanja v zvezi z vrednostjo franšize.
- (22) Za zagotovitev skladnosti med izračunom ocene obravnave, ki naj bi je bil vsak posamezen razred delničarjev in upnikov po pričakovanih deležih, če bi bila institucija ali subjekt likvidiran po običajnem insolvenčnem postopku, kot je določeno v členu 25(5) Uredbe (EU) 2021/23, in vrednotenjem po reševanju v skladu s členom 61 Uredbe, mora cenilec po potrebi uporabiti merila, določena za to vrednotenje.
- (23) Začasno vrednotenje v skladu s členom 26 Uredbe (EU) 2021/23, ki je podlaga za odločitev o sprejetju ustreznega ukrepa za reševanje, mora vključevati blažilnik, namenjen približevanju zneska dodatnih izgub. Ta blažilnik bi moral temeljiti na poštenu, preudarni in realni oceni teh dodatnih izgub. Odločitve in predpostavke, na katerih temelji izračun blažilnika, bi bilo treba v celoti pojasniti in utemeljiti v poročilu o vrednotenju.
- (24) Blažilnik ne bi smel vplivati na oceno organa za reševanje, vključno s tem, ali so pogoji za reševanje iz člena 22 Uredbe (EU) 2021/23 izpolnjeni, kot tudi ne na sprejemanje informirane odločitve o ustreznih ukrepih za reševanje, ki jih je treba sprejeti.
- (25) Vrednotenje iz člena 61 Uredbe (EU) 2021/23 mora opraviti cenilec, ki izpolnjuje pogoje iz člena 25 navedene uredbe, čim prej po izvedenem ukrepu ali ukrepih za reševanje, čeprav bi bil za njegovo dokončanje potreben določen čas. Tako vrednotenje bi moralo temeljiti na relevantnih informacijah, ki so bile razpoložljive na dan sprejetja odločitve o reševanju CNS, da se ustrezno upoštevajo posebne okoliščine, na primer težavni tržni pogoji, ki so obstajali na datum odločitve o reševanju. Informacije, pridobljene po datumu odločitve o reševanju, se lahko uporabijo le, če je zanje mogoče sklepati, da so bile znane na navedeni datum.
- (26) Za zagotovitev izvedbe celovitega in verodostojnega vrednotenja bi moral imeti cenilec dostop do vse ustrezne pravne dokumentacije, vključno s seznamom vseh opredeljivih sredstev, terjatev, pogojnih sredstev in pogojnih terjatev do subjekta, prednostno razvrščenega v skladu z običajnim insolvenčnim postopkom. Cenilcu bi bilo treba omogočiti, da se dogovori za zagotovitev strokovnega svetovanja ali znanja, kot to zahtevajo okoliščine.

- (27) Za določitev obravnave, ki bi je bili deležni delničarji, klirinški člani in drugi upniki, če bi bila CNS likvidirana po običajnem insolvenčnem postopku, bi moral cenilec oceniti diskontirano vrednost pričakovanih denarnih tokov, ki bi jih vsak delničar, klirinški član ali drug upnik prejel v običajnem insolvenčnem postopku, potem ko bi bile v celoti uporabljene veljavne pogodbene obveznosti in druge ureditve v okviru pravil delovanja CNS. Cenilec ne bi smel upoštevati zagotovitve izredne javnofinančne pomoči za CNS ali likvidnostne pomoči centralne banke, dodeljene na podlagi nestandardnega zavarovanja, zapadlosti in obrestne mere.
- (28) Cenilec bi prav tako moral upoštevati ekonomsko razumno oceno neposrednih nadomestitvenih stroškov, ki bi jih imeli klirinški člani v običajnem insolvenčnem postopku. Taki stroški bi morali kriti stroške, nastale pri nadomestitvi transakcij, odprtih pri CNS pred insolventnostjo, vključno s stroški kredita, likvidnosti in transakcije, operativne stroške, povezane z novimi povezavami z drugo nasprotno stranko, ter vse pomembne stroške financiranja za nove zahteve po zavarovanju s premoženjem, povezane z navedenimi transakcijami.
- (29) Določbe v tej uredbi so medsebojno tesno povezane, saj se nanašajo na okoliščine in metodologijo za vrednotenje sredstev in obveznosti v okviru reševanja CNS. Za zagotavljanje skladnosti navedenih določb, ki bi morale začeti veljati hkrati, in za lažje izvajanje postopka reševanja morajo imeti CNS, klirinški člani, njihove stranke, organi in udeleženci na trgu, vključno z vlagatelji, ki niso rezidenti Unije, celovit pregled nad svojimi obveznostmi in pravicami ter enoten dostop do njih. Zato je primerno ustrezne regulativne tehnične standarde, ki se zahtevajo s členi 25(6), 26(4) in 61(5) Uredbe (EU) 2021/23, vključiti v eno samo uredbo.
- (30) Ta uredba temelji na osnutkih regulativnih tehničnih standardov, ki jih je Komisiji predložil Evropski organ za vrednostne papirje in trge.
- (31) Evropski organ za vrednostne papirje in trge je o osnutkih regulativnih tehničnih standardov, na katerih temelji ta uredba, opravil odprta javna posvetovanja, analiziral morebitne povezane stroške in koristi ter zaprosil za nasvet interesno skupino za vrednostne papirje in trge, ustanovljeno v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

Splošne določbe

Člen 1

Opredelitve pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „zadevni javni organ“ pomeni:

- (a) organ za reševanje, določen v skladu s členom 3 Uredbe (EU) 2021/23;
- (b) pristojni organ za centralno nasprotno stranko (CNS) v postopku reševanja, določen v skladu s členom 22 Uredbe (EU) št. 648/2012;
- (c) člane in opazovalce v kolegiju za reševanje iz člena 4(2) in (4) Uredbe (EU) 2021/23;

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 84).

- (d) člane kolegija iz člena 18(2) Uredbe (EU) št. 648/2012;
 - (e) pristojni organ katerega koli subjekta, ki je v isti skupini kot CNS v postopku reševanja;
 - (f) sistem jamstva za vloge, s katerim je CNS v postopku reševanja povezana, kadar ima taka CNS tudi dovoljenje za opravljanje dejavnosti kreditne institucije v skladu z Direktivo 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta (*);
 - (g) organ, ki je pristojen za sheme za financiranje reševanja, kadar ima CNS tudi dovoljenje za opravljanje dejavnosti kreditne institucije v skladu z Direktivo 2013/36/EU;
 - (h) kadar je primerno, organ za reševanje skupine, v katero spada CNS, in organ za reševanje katerega koli subjekta, ki je v isti skupini kot CNS;
 - (i) pristojno ministrstvo, določeno v skladu s členom 3(8) Uredbe (EU) 2021/23;
 - (j) vsak drug javni organ, ki je vključen v postopek reševanja CNS;
2. „cenilec“ pomeni pravno ali fizično osebo, imenovano za izvajanje vrednotenij iz člena 24, člena 26(1) in člena 61 Uredbe (EU) 2021/23;
 3. „poštena vrednost“ pomeni ceno, ki bi bila prejeta za prodajo sredstva ali plačana za prenos obveznosti v redni transakciji med udeleženci na trgu na datum vrednotenja, kot je določeno v ustreznem računovodskem okviru;
 4. „vrednost ob posedovanju“ pomeni sedanjo vrednost (diskontirano po ustrezni stopnji) denarnih tokov, za katere lahko CNS v skladu s poštenimi, preudarnimi in realnimi predpostavkami razumno pričakuje, da bodo izhajali iz zadržanja nekaterih sredstev in obveznosti, pri čemer se upoštevajo dejavniki, ki vplivajo na ravnanje stranke ali nasprotno stranke, ali drugi parametri vrednotenja v okviru reševanja;
 5. „vrednost ob odtujitvi“ pomeni vrednost, izračunano v skladu s členom 17(5);
 6. „vrednost franšize“ pomeni neto sedanjo vrednost denarnih tokov, ki je višja ali nižja od vrednosti, ki izhaja iz pogodbenih pogojev za sredstva in obveznosti, ki so obstajali na datum vrednotenja, za katere se lahko razumno pričakuje, da bodo izhajali iz vzdrževanja in obnove sredstev in obveznosti ali poslovnih področij, ter po potrebi vključuje učinek morebitnih poslovnih priložnosti, tudi tistih, ki izhajajo iz različnih ukrepov za reševanje, ki jih oceni cenilec;
 7. „vrednost lastniškega kapitala“ pomeni ocenjeno tržno ceno prenesenih ali izdanih delnic, ki izhaja iz uporabe splošno sprejetih metodologij vrednotenja ter ki, odvisno od narave sredstev ali poslovanja, lahko vključuje vrednost franšize;
 8. „podlaga za merjenje“ pomeni pristop k določitvi denarnih zneskov, v katerih cenilec prikaže sredstva ali obveznosti;
 9. „datum odločitve o reševanju“ pomeni datum odločitve organa za reševanje, da bo sprejel ukrep za reševanje v zvezi s CNS v skladu s členom 71 Uredbe (EU) 2021/23.

POGLAVJE II

Neodvisnost cenilcev

Člen 2

Elementi neodvisnosti

1. Cenilec se šteje za neodvisnega od katerega koli zadevnega javnega organa in od CNS, kadar so ob njegovem imenovanju ter med vrednotenjem sredstev in obveznosti CNS iz člena 24, člena 26(1) in člena 61 Uredbe (EU) 2021/23 izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(*) Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

- (a) cenilec nima nobenega pomembnega skupnega ali navzkrižnega interesa v smislu člena 3 te uredbe;
 - (b) cenilec ima potrebne kvalifikacije, izkušnje, sposobnost, znanje in vire, ki se zahtevajo s členom 4 te uredbe za učinkovito izvajanje vrednotenij iz člena 24, člena 26(1) in člena 61 Uredbe (EU) 2021/23;
 - (c) cenilec je ločen od zadevnih javnih organov in od CNS v skladu s členom 5 te uredbe.
2. Organ za reševanje pripravi seznam potencialnih cenilcev, ki izpolnjujejo zahteve, določene v tem členu. Ta seznam se redno pregleduje.

Člen 3

Pomembni skupni ali navzkrižni interesi

1. Cenilec nima nobenega dejanskega ali morebitnega pomembnega skupnega ali navzkrižnega interesa z nobenim zadevnim javnim organom ali CNS.

2. Za namene odstavka 1 organ za reševanje dejanski ali morebitni interes šteje za pomembnega, kadar meni, da bo tak interes verjetno vplival na presojo cenilca pri izvajanju vrednotenij iz člena 24, člena 26(1) in člena 61 Uredbe (EU) 2021/23 ali da je verjetno, da bodo zunanji deležniki menili, da bo vplival na tako presojo cenilca.

Organ za reševanje za namene prvega pododstavka prouči naslednje:

- (a) pretekle ali sedanje storitve, ki jih je kandidat za cenilca opravil oziroma jih opravlja za CNS ali zadevni javni organ;
- (b) vsa osebna ali finančna razmerja med kandidatom za cenilca in CNS ali zadevnim javnim organom.

3. Za namene odstavka 1 organ za reševanje za pomembne šteje skupne ali navzkrižne interese z naslednjimi stranmi:

- (a) višjim vodstvom ali člani upravljalnega organa CNS in vsakega podjetja v skupini CNS, kot je opredeljena v členu 2, točka 28, Uredbe (EU) 2021/23;
- (b) pravnimi ali fizičnimi osebami, ki nadzorujejo CNS ali imajo kvalificirani delež v CNS;
- (c) upniki, ki jih organ za reševanje opredeli kot pomembne na podlagi informacij, ki so mu na voljo;
- (d) klirinškimi člani CNS, kot so opredeljeni v členu 2, točka 12, Uredbe (EU) 2021/23; strankami CNS, kot so opredeljene v členu 2, točka 18, Uredbe (EU) 2021/23, in posrednimi strankami CNS, kot so opredeljene v členu 2, točka 20, Uredbe (EU) 2021/23;
- (e) interoperabilnimi CNS, kot so opredeljene v členu 2, točka 21, Uredbe (EU) 2021/23.

4. Organ za reševanje šteje, da ima cenilec dejanski pomembni skupni ali navzkrižni interes s CNS, če:

- (a) je cenilec v letu pred datumom, na katerega se oceni njegova primernost, opravil obvezno revizijo CNS v skladu z Direktivo 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁽ⁱ⁾;
- (b) je bil cenilec zaposlen pri CNS ali zadevnem javnem organu v obdobju treh let pred oceno njegove neodvisnosti.

⁽ⁱ⁾ Direktiva 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze, spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS ter razveljavitvi Direktive Sveta 84/253/EGS (UL L 157, 9.6.2006, str. 87).

5. Oseba, imenovana kot cenilec:
- (a) v skladu z vsemi veljavnimi etičnimi kodeksi in poklicnimi standardi vzdržuje politike in postopke za ugotavljanje vseh dejanskih ali morebitnih interesov, ki bi se lahko šteli za pomembne interese;
 - (b) nemudoma obvesti organ za reševanje o vseh dejanskih ali morebitnih skupnih ali navzkrižnih interesih s katerim koli zadevnim javnim organom ali CNS, za katere cenilec meni, da bi se lahko v postopku ocene organa za reševanje šteli za pomembne interese;
 - (c) sprejme ustrezne ukrepe za zagotovitev, da noben član osebja ali druge osebe, vključene v izvajanje vrednotenja, nimajo nobenega pomembnega skupnega ali navzkrižnega interesa z nobenim zadevnim javnim organom ali CNS;
 - (d) obvesti organ za reševanje o vseh pomembnih naložbah ali drugih pomembnih finančnih interesih ter potrdi, da niso v navzkrižju z njegovo vlogo cenilca;
 - (e) kadar je ta oseba pravna oseba, zagotovi dokaze o učinkoviti strukturi ločitvi ali drugih ureditvah, ki so bile vzpostavljene ali bodo vzpostavljene za odpravo vseh dejavnikov, ki ogrožajo neodvisnost, kot so samopregledovanje, lastni interesi, zagovorništvo, poznanstva, zaupanje ali ustrahovanje, vključno z ureditvami za razlikovanje med člani osebja, ki so lahko vključeni v vrednotenje, in drugimi člani osebja;
 - (f) kadar je oseba zakoniti revizor, zagotovi, da je revizor ustrezno zajet z notranjimi pravili, s katerimi se obvladuje morebitno navzkrižje interesov;
 - (g) obvesti organ za reševanje o svojih dejavnostih, pomembnih za imenovanje, za obdobje treh let pred oceno neodvisnosti cenilca;
 - (h) si ne prizadeva pridobiti in ne sprejema finančnih ali drugih koristi od nobenega zadevnega javnega organa ali CNS, kar ne vključuje plačila honorarja in stroškov cenilcu, ki so razumni v povezavi z izvajanjem vrednotenja.

Člen 4

Kvalifikacije, izkušnje, sposobnost, znanje in viri

1. Cenilec ima potrebne kvalifikacije, izkušnje, sposobnost in znanje ter ima zadostne človeške in tehnične vire ali dostop do njih, da lahko učinkovito izvede vrednotenje in neodvisno oceni vrednotenje brez neutemeljenega opiranja na zadevni javni organ ali CNS.
2. Cenilec je kvalificiran kot zakoniti revizor ali revizijsko podjetje, kot sta opredeljena v členu 2, točki 2 in 3, Direktive 2006/43/ES.
3. Za namene odstavka 1 oseba, ki kandidira za položaj cenilca, predloži dokaze ali pisno potrdilo o potrebnih izkušnjah, sposobnosti in znanju na naslednjih področjih:
 - (a) vrednotenje finančnih instrumentov, vrednotenje v potrgovanju in zlasti instrumenti, katerih kliring opravi CNS;
 - (b) Uredba (EU) 2021/23 in Uredba (EU) št. 648/2012;
 - (c) uporaba in razumevanje načrtov sanacije in pravil CNS;
 - (d) uporaba in razumevanje načrta reševanja CNS in instrumentov za reševanje iz Uredbe (EU) 2021/23, ki se uporabljajo.
4. Cenilec je sposoben svoje kompetence in izkušnje uporabljati neodvisno ter mu za navodila ali smernice ni treba prositi zadevnega javnega organa ali CNS ali jih upoštevati.

5. Odstavek 4 ne preprečuje zagotavljanja navodil, smernic, prostorov, tehnične opreme ali drugih oblik pomoči, kadar organ za reševanje meni, da je to potrebno in da ne vpliva na presojo cenilca pri izvajanju vrednotenja iz člena 24 Uredbe (EU) 2021/23.

Člen 5

Strukturna ločitev

1. Cenilec je pravno, strukturno, operativno in učinkovito ločen od vseh zadevnih javnih organov in CNS.
2. Za namene odstavka 1 se uporabljajo naslednje zahteve:
 - (a) kadar je cenilec fizična oseba, cenilec ni zaposleni ali pogodbeni delavec nobenega zadevnega javnega organa ali CNS;
 - (b) kadar je cenilec pravna oseba, ne spada v isto skupino podjetij kot CNS.

POGLAVJE III

Metodologija za ocenjevanje vrednosti sredstev in obveznosti CNS pred reševanjem in po njem

Oddelek 1

Splošne določbe, ki se uporabljajo za vrednotenja iz člena 24 in člena 26(1) uredbe (EU) 2021/23

Člen 6

Splošna merila

1. Pri izvajanju vrednotenja iz člena 24 in člena 26(1) Uredbe (EU) 2021/23 cenilec ali organ za reševanje, kadar izvaja začasno vrednotenje v skladu s členom 26(1) Uredbe (EU) 2021/23, upošteva okoliščine, ki vplivajo na pričakovane denarne tokove sredstev in obveznosti CNS ter diskontne stopnje, ki veljajo zanje, ki izhajajo iz propada klirinških članov CNS ali dogodkov, ki niso povezani z neizpolnitvijo obveznosti.

Cenilec ali organ za reševanje, kadar izvaja začasno vrednotenje v skladu s členom 26(1) Uredbe (EU) 2021/23, si prizadeva za pošten prikaz finančnega položaja CNS glede na priložnosti in tveganja, s katerimi se srečuje.

2. Cenilec ali organ za reševanje, kadar izvaja začasno vrednotenje v skladu s členom 26(1) Uredbe (EU) 2021/23, razkrije in utemelji ključne predpostavke, uporabljene pri vrednotenju.

Če je pri vrednotenju prisotno kakršno koli bistveno odstopanje od predpostavk ali pravil, ki jih upravljalni organ CNS uporablja pri pripravi računovodskih izkazov in izračunu regulativnega kapitala in kapitalskih zahtev CNS, se to utemelji z najboljšimi razpoložljivimi informacijami.

3. Cenilec ali organ za reševanje, kadar izvaja začasno vrednotenje v skladu s členom 26(1) Uredbe (EU) 2021/23, zagotovo najboljšo oceno vrednosti danega sredstva, obveznosti ali njune kombinacije.

Po potrebi rezultate vrednotenja zagotovi tudi v obliki razponov vrednosti.

4. Merila iz te uredbe za merjenje posameznih sredstev in obveznosti CNS se glede na okoliščine uporabljajo tudi za merjenje portfeljev, skupin sredstev ali kombinacije sredstev in obveznosti, poslovnih področij ali CNS kot celote.

5. Pri vrednotenju se upniki nadalje razdelijo na razrede glede na njihovo prednostno razvrstitev v skladu z veljavnim insolvenčnim pravom, vrednotenje pa vključuje oceno:

- (a) vrednosti terjatev vsakega razreda v skladu z veljavnim insolvenčnim pravom in, če je to ustrezno in izvedljivo, v skladu s pogodbenimi pravicami, podeljenimi upnikom;
- (b) prihodkov, ki bi jih prejel vsak razred, če bi prišlo do likvidacije CNS po običajnem insolvenčnem postopku.

Cenilec lahko pri izračunu ocen v skladu s točkama (a) in (b) uporablja metodologijo iz člena 22 te uredbe.

6. Kadar je to ustrezno in izvedljivo, lahko organ za reševanje ob upoštevanju časovnega okvira in verodostojnosti vrednotenja zahteva več vrednotenj. V tem primeru organ za reševanje uvede merila za določitev, kako se ta vrednotenja uporabijo za cilje iz člena 24 Uredbe (EU) 2021/23.

Člen 7

Datum vrednotenja

Datum vrednotenja je eden od naslednjih datumov:

- (a) referenčni datum, kot ga določi cenilec ali organ za reševanje, kadar izvaja začasno vrednotenje v skladu s členom 26(1) Uredbe (EU) 2021/23, in ki je čim bližje pričakovanemu datumu odločitve organa za reševanje, da bo sprejel ukrep za reševanje v zvezi s CNS v skladu s členom 71 Uredbe (EU) 2021/23 ali uporabil pooblastilo za odpis ali konverzijo lastniških in dolžniških instrumentov ali drugih nezavarovanih obveznosti, kot je določeno v členu 33 navedene uredbe;
- (b) datum odločitve o reševanju, kadar se izvaja dokončno vrednotenje iz člena 26(2) Uredbe (EU) 2021/23;
- (c) v zvezi z obveznostmi, ki izhajajo iz pogodb iz člena 29(1) Uredbe (EU) 2021/23, datum, na katerega so zadevne pogodbe odpovedane.

Člen 8

Viri informacij

Vrednotenje temelji na vseh informacijah, ki so na voljo na datum vrednotenja in ki jih cenilec ali organ za reševanje, kadar izvaja začasno vrednotenje v skladu s členom 26(1) Uredbe (EU) 2021/23, šteje za ustrezne. Poleg računovodskih izkazov CNS, poročil o vrednotenju, povezanih revizijskih poročil in regulativnih poročil za obdobje, ki se konča čim bližje datumu vrednotenja, lahko te ustrezne informacije vključujejo naslednje:

- (a) posodobljene računovodske izkaze in regulativna poročila, ki jih CNS pripravi čim bližje datumu vrednotenja;
- (b) razlago pravil, ključnih metodologij, predpostavk in presoj, ki jih CNS uporablja za pripravo računovodskih izkazov in regulativnih poročil;
- (c) podatke iz evidenc CNS;
- (d) ustrezne tržne podatke;
- (e) sklepe, ki jih je cenilec sprejel na podlagi razprav z upravljalnim organom in revizorji;
- (f) če so na voljo, nadzorne ocene finančnega stanja CNS, vključno z informacijami, pridobljenimi v skladu s členom 18(1), točka (h), Uredbe (EU) 2021/23;

- (g) ocene kakovosti sredstev za celotni sektor, če je to ustrezno glede na sredstva CNS, in rezultate stresnih testov;
- (h) vrednotenja konkurentov, ustrezno prilagojena, da bi zajela posebne okoliščine CNS;
- (i) pretekle informacije, ustrezno prilagojene, da bi odpravili dejavnike, ki niso več ustrezni, in vključili druge dejavnike, ki prej niso vplivali na pretekle informacije, ali
- (j) analize trendov, ustrezno prilagojene, da bi se upoštevale posebne okoliščine CNS.

Člen 9

Učinek ureditev znotraj skupine

1. Kadar je CNS del skupine, cenilec ali organ za reševanje, kadar izvaja začasno vrednotenje v skladu s členom 26(1) Uredbe (EU) 2021/23, upošteva učinek, ki ga lahko imajo obstoječe pogodbene podporne ureditve znotraj skupine na vrednost sredstev in obveznosti, če je glede na okoliščine verjetno, da bodo take ureditve vzpostavljene.
2. Cenilec ali organ za reševanje, kadar izvaja začasno vrednotenje v skladu s členom 26(1) Uredbe (EU) 2021/23, upošteva učinek drugih uradnih ali neuradnih podpornih ureditev znotraj skupine le, če je glede na okoliščine verjetno, da se bodo te ureditve uporabljale tudi v primeru neugodnega finančnega stanja skupine ali pri reševanju.
3. Cenilec ali organ za reševanje, kadar izvaja začasno vrednotenje v skladu s členom 26(1) Uredbe (EU) 2021/23, ugotovi, ali so sredstva CNS, ki je del skupine, na voljo za pokritje izgub drugih subjektov v skupini.

Člen 10

Učinek dogovorov o interoperabilnosti

Če je CNS sklenila dogovore o interoperabilnosti v skladu s členom 54 Uredbe (EU) št. 648/2012, cenilec ali organ za reševanje, kadar izvaja začasno vrednotenje v skladu s členom 26(1) Uredbe (EU) 2021/23, upošteva morebitni učinek takih dogovorov na vrednost sredstev in obveznosti CNS.

Člen 11

Poročilo o vrednotenju

Cenilec za organ za reševanje pripravi poročilo o vrednotenju, ki vključuje naslednje:

- (a) informacije iz člena 25(4) Uredbe (EU) 2021/23, razen v zvezi z začasnimi vrednotenji iz člena 26(1) Uredbe (EU) 2021/23;
- (b) informacije iz člena 25(5) Uredbe (EU) 2021/23, razen v zvezi z začasnimi vrednotenji iz člena 26(1) navedene uredbe;
- (c) vrednotenje obveznosti, ki izhajajo iz pogodb iz člena 29(1) Uredbe (EU) 2021/23;
- (d) povzetek vrednotenja, ki vključuje razlago najboljše ocene vrednosti, razponov vrednosti in virov negotovosti vrednotenja;

- (e) razlago ključnih metodologij in predpostavk, ki jih je cenilec uporabil pri izvajanju vrednotenja, skupaj z razlago, kako občutljivo je vrednotenje na izbiro metodologij in predpostavk, ter, če je izvedljivo, razlago, kako se te metodologije in predpostavke razlikujejo od tistih, ki se uporabljajo za druga ustrezna vrednotenja, vključno z morebitnimi začasnimi vrednotenji za namene reševanja;
- (f) vse dodatne informacije, ki bi po mnenju cenilca koristile organu za reševanje ali pristojnemu organu za namene člena 24(1), (2) in (3) ter člena 26(1), (2) in (3) Uredbe (EU) 2021/23.

Oddelek 2

Merila za izvajanje vrednotenj za namene člena 24(2) uredbe (EU) 2021/23

Člen 12

Splošna načela

1. Vrednotenja, opravljena za namene člena 24(2) Uredbe (EU) 2021/23, temeljijo na poštenih, preudarnih in realnih predpostavkah, njihov cilj pa je zagotoviti, da se izgube v ustreznem scenariju v celoti pripoznajo.

Kadar je tako vrednotenje na voljo, prispeva k oceni pristojnega organa oziroma organa za reševanje, kot je ustrezno, pri ugotavljanju, da CNS „propada ali bo verjetno propadla“, kot je navedeno v členu 22(1), točka (a), Uredbe (EU) 2021/23.

Na podlagi obstoječih smernic v zvezi z nadzorom ali drugih splošno priznanih virov, ki določajo merila za pošteno in realno merjenje različnih vrst sredstev in obveznosti, lahko cenilec ali organ za reševanje, kadar izvaja začasno vrednotenje v skladu s členom 26(1) Uredbe (EU) 2021/23, izpodbija pravila, predpostavke, podatke, metodologije in presoje, na podlagi katerih je CNS izvajala vrednotenja, ki jih je uporabila za izpolnjevanje obveznosti računovodskega poročanja ali za izračun svojega regulativnega kapitala ali svojih kapitalskih zahtev, ter jih pri svojem vrednotenju ne upošteva.

2. Cenilec ali organ za reševanje, kadar izvaja začasno vrednotenje v skladu s členom 26(1) Uredbe (EU) 2021/23, določi najustreznejše metodologije vrednotenja, ki lahko temeljijo na notranjih modelih in pravilih CNS, če se cenilcu ali organu za reševanje, kadar izvaja začasno vrednotenje v skladu s členom 26(1) Uredbe (EU) 2021/23, to zdi ustrezno glede na naravo okvira za upravljanje tveganja, ki ga uporablja CNS, ter kakovost razpoložljivih podatkov in informacij.

3. Vrednotenja so v skladu z veljavnim računovodskim in bonitetnim okvirom.

Člen 13

Področja, ki jim je treba pri vrednotenju nameniti posebno pozornost

Cenilec ali organ za reševanje, kadar izvaja začasno vrednotenje v skladu s členom 26(1) Uredbe (EU) 2021/23, se osredotoči zlasti na področja, na katerih je vrednotenje zelo negotovo in ki pomembno vplivajo na splošno vrednotenje za namen člena 24(2) Uredbe (EU) 2021/23.

Cenilec ali organ za reševanje, kadar izvaja začasno vrednotenje v skladu s členom 26(1) Uredbe (EU) 2021/23, rezultate vrednotenja za področja iz prvega pododstavka predloži v obliki najboljših ocen vrednosti in po potrebi razponov vrednosti, kot je določeno v členu 6(3). Ta področja vključujejo:

- (a) pogodbe iz člena 29(1) Uredbe (EU) 2021/23;
- (b) posojila, katerih pričakovani denarni tokovi so odvisni od sposobnosti, pripravljenosti ali spodbude nasprotne stranke za izpolnjevanje njenih obveznosti;

- (c) zasežena sredstva, na denarne tokove katerih vplivata poštena vrednost sredstev v trenutku, ko CNS opravi izvršbo na povezani vrednostni papir ali zastavno pravico, in pričakovani razvoj take vrednosti po izvršbi;
- (d) vse druge instrumente, merjene po pošteni vrednosti, kadar določitev te poštene vrednosti v skladu z računovodskimi ali bonitetnimi zahtevami za vrednotenje po tržnih cenah ali vrednotenje z uporabo notranjega modela glede na okoliščine ni več veljavna ali se ne uporablja več;
- (e) dobro ime in neopredmetena sredstva, kadar je lahko preizkus oslabitve odvisen od subjektivne presoje, tudi v zvezi z razumno dosegljivim denarnim tokom, diskontnimi stopnjami in obsegom denar ustvarjajočih enot;
- (f) pravne spore in regulativne ukrepe, katerih pričakovani denarni tokovi so lahko odvisni od različnih stopenj negotovosti glede zneska ali časovnega okvira;
- (g) postavke, ki vključujejo pokojninska sredstva in obveznosti, ter postavke odloženega davka.

Člen 14

Dejavniki, ki vplivajo na vrednotenje

1. Cenilec ali organ za reševanje, kadar izvaja začasno vrednotenje v skladu s členom 26(1) Uredbe (EU) 2021/23, upošteva splošne dejavnike, ki lahko vplivajo na ključne predpostavke, na katerih temeljijo vrednosti sredstev in obveznosti na področjih iz člena 13, vključno z naslednjimi dejavniki:

- (a) gospodarskimi in sektorskimi okoliščinami, ki vplivajo na CNS, vključno z dogodki, povezanimi z neizpolnitvijo obveznosti, ali dogodki, ki niso povezani z neizpolnitvijo obveznosti, ter ustreznim razvojem trga;
- (b) poslovnim modelom CNS in spremembami v njeni strategiji;
- (c) merili za izbiro sredstev CNS;
- (d) okoliščinami in praksami, ki bodo verjetno povzročile plačilne šoke;
- (e) okoliščinami, ki vplivajo na kapitalske zahteve;
- (f) učinkom finančne strukture CNS na njeno zmogljivost za zadržanje sredstev in pogodb v pričakovanem obdobju posedovanja ter sposobnost CNS za ustvarjanje predvidljivih denarnih tokov;
- (g) pravili delovanja in porazdelitvijo izgub CNS;
- (h) pomisleki glede likvidnosti ali financiranja na splošno ali na ravni CNS.

2. Cenilec ali organ za reševanje, kadar izvaja začasno vrednotenje v skladu s členom 26(1) Uredbe (EU) 2021/23, jasno loči morebitne znatne nerealizirane dobičke, ugotovljene v postopku vrednotenja, če se ti dobički niso pripoznali pri vrednotenju, in v poročilu o vrednotenju navede ustrezne informacije o izjemnih okoliščinah, ki so povzročile te dobičke.

Oddelek 3

Merila za izvajanje vrednotenij za namene člena 24(3) in člena 26(1), drugi pododstavek, uredbe (EU) 2021/23

Člen 15

Splošna načela

1. Cenilec ali organ za reševanje, kadar izvaja začasno vrednotenje v skladu s členom 26(1) Uredbe (EU) 2021/23, oceni učinek vsakega ukrepa za reševanje, ki ga bo organ za reševanje verjetno sprejel, na vrednotenje, da bi prispeval k odločitvam iz člena 24(3) Uredbe (EU) 2021/23.

Organ za reševanje se lahko brez poseganja v neodvisnost cenilca z njim posvetuje, da bi opredelil vrsto ukrepov za reševanje, ki jih ta organ obravnava, vključno z ukrepi iz načrta reševanja ali, če se razlikujejo, iz katere koli predlagane sheme za reševanje.

2. Kadar je to ustrezno, cenilec v posvetovanju z organom za reševanje ali organ za reševanje, kadar izvaja začasno vrednotenje v skladu s členom 26(1) Uredbe (EU) 2021/23, predloži ločena vrednotenja, pri katerih se upošteva učinek dovolj raznolike vrste ukrepov za reševanje.

3. Cenilec ali organ za reševanje, kadar izvaja začasno vrednotenje v skladu s členom 26(1) Uredbe (EU) 2021/23, zagotovi, da se v scenarijih, ki so pomembni za vrsto obravnavanih ukrepov za reševanje, vse izgube v zvezi s sredstvi CNS v celoti pripoznajo v trenutku uporabe instrumentov za reševanje oziroma izvajanja pooblastila za odpis ali konverzijo lastniških in dolžniških instrumentov ali drugih nezavarovanih obveznosti iz člena 32 Uredbe (EU) 2021/23.

4. Kadar se vrednosti vrednotenja, ki ga opravi cenilec ali organ za reševanje, kadar izvaja začasno vrednotenje v skladu s členom 26(1) Uredbe (EU) 2021/23, bistveno razlikujejo od vrednosti, ki jih je CNS navedla v svojih računovodskih izkazih, cenilec ali organ za reševanje, kadar izvaja začasno vrednotenje v skladu s členom 26(1) Uredbe (EU) 2021/23, uporabi predpostavke lastnega vrednotenja, da bi prispeval k prilagoditvam predpostavk in računovodskih politik, ki so potrebne za pripravo posodobljene bilance stanja v skladu s členom 25(4), točka (a), Uredbe (EU) 2021/23, na način, ki je skladen z veljavnim računovodskim okvirom.

Cenilec ali organ za reševanje, kadar izvaja začasno vrednotenje v skladu s členom 26(1) Uredbe (EU) 2021/23, določi znesek izgub, ki jih je ugotovil, vendar jih ni mogoče pripoznati v posodobljeni bilanci stanja, opiše razloge, na katerih temelji določitev takih izgub, ter navede verjetnost in časovni okvir njihovega pojava.

5. Kadar se lastniški in dolžniški instrumenti ali druge nezavarovane obveznosti konvertirajo v lastniški kapital, se pri vrednotenju oceni vrednost kapitala po konverziji novih delnic, ki so bile prenesene na imetnike konvertiranih kapitalskih instrumentov ali druge upnike ali so jim bile izdane kot nadomestilo. Ta ocena je podlaga za določitev menjalnega razmerja ali menjalnih razmerij v skladu s členom 33(7), točka (b), Uredbe (EU) 2021/23.

Člen 16

Izbira podlage za merjenje

1. Cenilec ali organ za reševanje, kadar izvaja začasno vrednotenje v skladu s členom 26(1) Uredbe (EU) 2021/23, pri izbiri najustreznejše podlage ali najustreznejših podlag za merjenje upošteva vrsto ukrepov za reševanje, ki se ocenijo v skladu s členom 15(1).

2. Cenilec ali organ za reševanje, kadar izvaja začasno vrednotenje v skladu s členom 26(1) Uredbe (EU) 2021/23, na podlagi poštenih, preudarnih in realnih predpostavk določi denarne tokove, ki jih CNS lahko pričakuje iz svojih obstoječih sredstev in obveznosti po sprejetju opredeljenega ukrepa ali ukrepov za reševanje, ter jih diskontira po ustrezni stopnji, določeni v skladu z odstavkom 6.

3. Denarni tokovi se določijo na ustrezni ravni združevanja.

4. Kadar ukrepi za reševanje iz člena 15(1) zahtevajo, da sredstva in obveznosti zadrži CNS, ki se ohrani kot delujoči subjekt, cenilec kot ustrezno podlago za merjenje uporabi vrednost ob posedovanju.

Vrednost ob posedovanju lahko, če jo cenilec ali organ za reševanje, kadar izvaja začasno vrednotenje v skladu s členom 26(1) Uredbe (EU) 2021/23, šteje za pošteno, preudarno in realno, predvideva normalizacijo tržnih pogojev.

Vrednost ob posedovanju se ne uporabi kot podlaga za merjenje, kadar se sredstva prenesejo na premostitveno CNS v skladu s členom 42 Uredbe (EU) 2021/23 ali kadar se uporabi instrument prodaje poslovanja v skladu s členom 40 navedene uredbe.

5. Kadar ukrepi za reševanje iz člena 15(1) predvidevajo odtujitev sredstev, pričakovani denarni tokovi ustrezajo vrednostim ob odtujitvi iz člena 17(5), predvidenim za pričakovano obdobje odtujitve.

6. Diskontne stopnje se določijo ob upoštevanju časovnega okvira denarnih tokov, profila tveganja, stroškov financiranja in tržnih pogojev glede na sredstvo ali obveznost, ki se meri, obravnavano odtujitveno strategijo in finančni položaj CNS po reševanju.

Člen 17

Posebni dejavniki, povezani z oceno in diskontiranjem pričakovanih denarnih tokov

1. Cenilec ali organ za reševanje, kadar izvaja začasno vrednotenje v skladu s členom 26(1) Uredbe (EU) 2021/23, pri ocenjevanju denarnih tokov uporabi svojo strokovno presojo, da bi opredelil ključne značilnosti sredstev ali obveznosti, ki se merijo.

Cenilec ali organ za reševanje, kadar izvaja začasno vrednotenje v skladu s členom 26(1) Uredbe (EU) 2021/23, strokovno presojo uporabi tudi pri ugotavljanju, kako na te denarne tokove vplivajo nadaljevanje, morebitna obnova ali refinanciranje, iztek ali odtujitev teh sredstev ali obveznosti, kot predvideva ukrep za reševanje iz člena 15(1).

2. Kadar ukrep za reševanje iz člena 15(1) predvideva, da bo CNS posedovala sredstvo, ohranila obveznost ali nadaljevala poslovanje, lahko cenilec ali organ za reševanje, kadar izvaja začasno vrednotenje v skladu s členom 26(1) Uredbe (EU) 2021/23, upošteva naslednje dejavnike, ki bi lahko vplivali na prihodnje denarne tokove:

- (a) spremembe predpostavk ali pričakovanj v primerjavi s tistimi, ki so prevladovala na datum vrednotenja, v skladu z dolgoročnimi preteklimi gibanji in upoštevano v razumnem časovnem okviru, usklajenem z obdobjem posedovanja, predvidenim za sredstva, ali z obdobjem, predvidenim za sanacijo CNS;
- (b) dodatne ali alternativne podlage ali metodologije za vrednotenje, ki jih cenilec šteje za ustrezne in ki so v skladu s to uredbo, tudi v okviru ocenjevanja vrednosti kapitala po konverziji delnic.

3. V zvezi s skupinami sredstev in obveznosti ali poslovnimi področji, ki naj bi se iztekli, cenilec ali organ za reševanje, kadar izvaja začasno vrednotenje v skladu s členom 26(1) Uredbe (EU) 2021/23, upošteva stroške in koristi tega procesa.

4. Kadar razmere CNS preprečujejo posedovanje sredstva ali nadaljevanje poslovanja ali kadar organ za reševanje meni, da je prodaja potrebna za doseganje ciljev reševanja, se pričakovani denarni tokovi vrednotijo po vrednostih ob odtujitvi, pričakovanih v danem obdobju odtujitve.

5. Cenilec ali organ za reševanje, kadar izvaja začasno vrednotenje v skladu s členom 26(1) Uredbe (EU) 2021/23, določi vrednost ob odtujitvi na podlagi denarnih tokov, neto stroškov odtujitve in neto pričakovane vrednosti vseh izdanih jamstev, ki jih lahko CNS razumno pričakuje v prevladujočih tržnih razmerah z redno prodajo ali prenosom sredstev ali obveznosti.

Če je ustrezno, lahko cenilec ali organ za reševanje, kadar izvaja začasno vrednotenje v skladu s členom 26(1) Uredbe (EU) 2021/23, ob upoštevanju ukrepov, ki bodo sprejeti v okviru sheme za reševanje, vrednost ob odtujitvi določi z uporabo popusta na opazovano tržno ceno te prodaje ali prenosa za morebitno pospešeno prodajo.

Pri določitvi vrednosti ob odtujitvi za sredstva, ki nimajo likvidnega trga, cenilec ali organ za reševanje, kadar izvaja začasno vrednotenje v skladu s členom 26(1) Uredbe (EU) 2021/23, upošteva opazovane cene na trgih, na katerih se trguje s podobnimi sredstvi, ali modelne izračune, pri čemer uporabi opazovane tržne parametre in ustrezno upošteva popuste za nelikvidnost.

6. Cenilec ali organ za reševanje, kadar izvaja začasno vrednotenje v skladu s členom 26(1) Uredbe (EU) 2021/23, upošteva naslednje dejavnike, ki bi lahko vplivali na vrednosti ob odtujitvi in obdobja odtujitve:

- (a) vrednosti ob odtujitvi in obdobja odtujitve, ki so bili ugotovljeni pri podobnih transakcijah in ki so ustrezno prilagojeni, da bi se upoštevale razlike v poslovnem modelu in finančni strukturi strank v teh transakcijah;
- (b) prednosti ali slabosti določene transakcije, ki so relevantne za udeležene stranke ali podsklop udeležencev na trgu;
- (c) posebne značilnosti sredstva ali poslovanja, ki so lahko pomembne samo za morebitnega kupca ali podsklop udeležencev na trgu;
- (d) verjetni učinek pričakovane prodaje na vrednost franšize CNS.

7. Pri ocenjevanju vrednosti poslovnih področij zaradi uporabe instrumenta prodaje poslovanja ali premostitvene CNS lahko cenilec ali organ za reševanje, kadar izvaja začasno vrednotenje v skladu s členom 26(1) Uredbe (EU) 2021/23, upošteva razumna pričakovanja v zvezi z vrednostjo franšize. Taka pričakovanja v zvezi z vrednostjo franšize vključujejo pričakovanja, ki izhajajo iz obnove sredstev, refinanciranja odprtega portfelja ali nadaljevanja poslovanja v okviru ukrepov za reševanje.

8. Cenilcu ali organu za reševanje, kadar izvaja začasno vrednotenje v skladu s členom 26(1) Uredbe (EU) 2021/23, ki oceni, da ni nobene realne možnosti za odtujitev sredstva ali poslovanja, ni treba določiti vrednosti ob odtujitvi, temveč oceni povezane denarne tokove na podlagi ustreznih možnosti za nadaljevanje ali iztek.

Prvi pododstavek se ne uporablja za instrument prodaje poslovanja.

9. V zvezi z deli skupine sredstev ali poslovanja, ki bodo verjetno likvidirani v skladu z običajnim insolvenčnim postopkom, lahko cenilec ali organ za reševanje, kadar izvaja začasno vrednotenje v skladu s členom 26(1) Uredbe (EU) 2021/23, upošteva vrednosti ob odtujitvi in obdobja odtujitve, ugotovljene pri dražbah sredstev podobne narave in stanja.

Pri določitvi pričakovanih denarnih tokov cenilec ali organ za reševanje, kadar izvaja začasno vrednotenje v skladu s členom 26(1) Uredbe (EU) 2021/23, upošteva nelikvidnost, odsotnost zanesljivih vhodnih podatkov za določitev vrednosti ob odtujitvi ter posledično potrebo po opiranju na metodologije vrednotenja, ki temeljijo na neugotovljivih vhodnih podatkih.

Člen 18

Metodologija za izračun in vključitev blažilnika za dodatne izgube

1. Cenilec ali organ za reševanje, kadar izvaja začasno vrednotenje v skladu s členom 26(1) Uredbe (EU) 2021/23, v vrednotenje vključi blažilnik, ki odraža dejstva in okoliščine, ki podpirajo obstoj dodatnih izgub v negotovem znesku ali z negotovim časovnim okvirom.

Cenilec ali organ za reševanje, kadar izvaja začasno vrednotenje v skladu s členom 26(1) Uredbe (EU) 2021/23, ustrezno pojasni in utemelji predpostavke, na katerih temelji izračun blažilnika.

2. Pri določitvi zneska blažilnika cenilec ali organ za reševanje, kadar izvaja začasno vrednotenje v skladu s členom 26(1) Uredbe (EU) 2021/23, opredeli dejavnike, ki bi lahko vplivali na pričakovane denarne tokove zaradi ukrepov za reševanje, ki bodo verjetno sprejeti.

POGLAVJE IV

Ločitev vrednotenja v postopku reševanja in vrednotenja za uporabo načela „noben upnik ne sme biti na slabšem“ ter metodologija za izvajanje vrednotenja za uporabo načela „noben upnik ne sme biti na slabšem“

Člen 19

Splošne določbe

1. Za določanje obravnave delničarjev in upnikov v običajnem insolvenčnem postopku vrednotenje temelji samo na informacijah o dejstvih in okoliščinah, ki so obstajale in za katere je razumno sklepati, da so bile znane na datum odločitve o reševanju, ter ki bi vplivale na merjenje sredstev in obveznosti CNS na navedeni datum, če bi bile cenilcu znane.
2. Za določanje dejanske obravnave delničarjev in upnikov v postopku reševanja cenilec uporabi razpoložljive informacije o dejstvih in okoliščinah, ki obstajajo na datum ali datume, ko delničarji in upniki prejmejo nadomestilo (v nadaljnjem besedilu: datum ali datumi dejanske obravnave).
3. Referenčni datum vrednotenja je datum odločitve o reševanju, ki se lahko razlikuje od datuma dejanske obravnave.

Če je po mnenju cenilca učinek kakršnega koli diskontiranja prihodkov zanemarljiv, se lahko nediskontirani prihodki na datum sprejetja ukrepa za reševanje neposredno primerjajo z diskontirano vrednostjo hipotetičnih prihodkov, ki bi jih prejeli delničarji in upniki, če bi se za CNS na datum odločitve o reševanju uvedel običajni insolvenčni postopek.

Člen 20

Seznam sredstev in terjatev

1. Cenilec pripravi seznam vseh opredeljivih in pogojnih sredstev, ki jih ima CNS v lasti.

Ta seznam vključuje sredstva, za katera je dokazan obstoj povezanih denarnih tokov ali ga je mogoče razumno pričakovati.

2. CNS da cenilcu na voljo seznam vseh terjatev in pogojnih terjatev do CNS.

Na navedenem seznamu so vse terjatve in pogojne terjatve razvrščene glede na njihovo prednost v običajnem insolvenčnem postopku. Cenilec se lahko dogovori za zagotovitev strokovnega svetovanja ali znanja v zvezi s skladnostjo prednostne razvrstitve terjatev z veljavnim insolvenčnim pravom.

3. Cenilec ločeno opredeli obremenjena sredstva in terjatve, zavarovane z navedenimi sredstvi.

Člen 21

Faze vrednotenja

Cenilec za določanje, ali obstaja razlika v obravnavi, kot je navedena v členu 61(2), točka (c), Uredbe (EU) 2021/23, oceni naslednje:

- (a) obravnavo, ki bi je bili deležni delničarji in upniki, v zvezi s katerimi so bili sprejeti ukrepi za reševanje, če bi se za CNS na datum odločitve o reševanju uvedel običajni insolvenčni postopek, potem ko bi bile v celoti uporabljene veljavne pogodbene obveznosti in druge ureditve v okviru njenih pravil delovanja, pri čemer se ne upošteva morebitna zagotovitev izredne javne finančne pomoči;
- (b) vrednost prestrukturiranih terjatev po uporabi pooblastil in instrumentov za reševanje in vrednost drugih prihodkov, ki so jih prejeli delničarji in upniki na datum ali datume dejanske obravnave in ki so po potrebi diskontirani na vrednost, ki je veljala na datum odločitve o reševanju, da se zagotovi poštena primerjava z obravnavo iz točke (a);
- (c) ali obravnava iz točke (a) presega obravnavo iz točke (b) za vsakega upnika v skladu z njegovo prednostno razvrstitvijo v običajnem insolvenčnem postopku, kot je določena v skladu s členom 20.

Člen 22

Določanje obravnave delničarjev in upnikov v običajnem insolvenčnem postopku

1. Metoda za izvajanje vrednotenja v skladu s členom 21, točka (a), sestoji iz določitve diskontirane vrednosti pričakovanih denarnih tokov v običajnem insolvenčnem postopku.
2. Pričakovani denarni tokovi se diskontirajo po stopnji ali stopnjah, ki, kot je ustrezno, upoštevajo časovni okvir, povezan s takimi pričakovanimi denarnimi tokovi, prevladujoče okoliščine na datum odločitve o reševanju, netvegane obrestne mere, premije za tveganja za podobne finančne instrumente, ki so jih izdali podobni subjekti, tržne pogoje ali diskontne stopnje, ki so jih uporabili morebitni kupci, in druge pomembne značilnosti elementa ali elementov, ki se vrednotijo.
3. Metodologija iz odstavka 2 za izračun diskontne stopnje se ne uporabi, kadar so posebne diskontne stopnje v zvezi z vrednotenjem določene v veljavnem insolvenčnem pravu ali praksi.
4. Cenilec pri določanju diskontirane vrednosti pričakovanih denarnih tokov v običajnem insolvenčnem postopku upošteva naslednje:
 - (a) veljavna pravila delovanja CNS, pogodbene dogovore ter insolvenčno pravo in prakso v zadevni jurisdikciji, ki bi lahko vplivali na vrednotenje;
 - (b) razumno predvidljive upravne stroške, stroške transakcij, vzdrževanja, odtujitve in druge stroške, ki bi nastali pri delu upravitelja ali stečajnega upravitelja, ter stroške financiranja;
 - (c) informacije o nedavnih primerih insolventnosti podobnih subjektov, kadar so na voljo in ustrezne;
 - (d) oceno neposrednih nadomestitvenih stroškov, ki jih imajo klirinški člani, izračunanih v skladu s členom 23.
5. Za sredstva, s katerimi se trguje na delujočem trgu, cenilec uporabi ugotovljeno ceno, razen kadar posebne okoliščine ovirajo tržljivost sredstev CNS.

Za sredstva, s katerimi se ne trguje na delujočem trgu, cenilec pri določanju vrednosti in časovnega okvira pričakovanih denarnih tokov upošteva naslednje dejavnike:

- (a) ugotovljene cene na delujočih trgih, na katerih se trguje s podobnimi sredstvi;
- (b) ugotovljene cene v običajnem insolvenčnem postopku ali transakcijah v drugače težavnih pogojih, ki vključujejo sredstva podobne narave in v podobnem stanju;
- (c) ugotovljene cene v transakcijah, ki vključujejo prodajo poslovanja ali prenos na premostitveno CNS v okviru reševanja podobnih subjektov;

- (d) verjetnost, da bi sredstvo ustvarjalo neto denarne tokove v običajnem insolvenčnem postopku;
 - (e) pričakovane tržne pogoje v posameznem obdobju odtujitve, vključno z globino trga in možnostjo, da se na trgu v tem obdobju zamenja ustrezen obseg sredstev, ter
 - (f) dolžino posameznega obdobja odtujitve, pri kateri se upoštevajo posledice veljavnega insolvenčnega prava.
6. Cenilec prouči, ali bi finančni položaj CNS vplival na pričakovane denarne tokove, vključno z omejitvami sposobnosti upravitelja za pogajanje o pogojih z morebitnimi kupci.
7. Kadar je to mogoče in v skladu s kakršnimi koli veljavnimi določbami ustreznega insolvenčnega okvira, se v denarnih tokovih upoštevajo pogodbene in druge zakonske pravice upnikov ali običajne prakse na področju insolventnosti.
8. Hipotetični prihodki od vrednotenja se dodelijo delničarjem in upnikom glede na njihovo prednostno razvrstitvijo v skladu z veljavnim insolvenčnim pravom, kot je določena v členu 20.

Člen 23

Neposredni nadomestitveni stroški, ki jih imajo klirinški člani v običajnem insolvenčnem postopku

1. Cenilec pri izračunu stroškov iz člena 22(4), točka (d), upošteva ekonomsko razumno oceno neposrednih nadomestitvenih stroškov, ki bi jih imeli klirinški člani, če bi v ustreznem obdobju znova odprli primerljive neto pozicije na trgu, kot je določeno v členu 61(3), prvi pododstavek, točka (c), Uredbe (EU) 2021/23.
2. Cenilec za klirinške člane upošteva naslednje stroške:
 - (a) hipotetične kreditne izpostavljenosti klirinških članov do CNS v času ponovnega odprtja primerljivih neto pozicij, če bi te ostale odprte pri CNS do tega datuma;
 - (b) vse stroške likvidnosti in koncentracije, ki jih imajo klirinški člani pri ponovnem odprtju primerljivih neto pozicij;
 - (c) vse pomembne operativne stroške, ki se jim ni mogoče izogniti, ki jih imajo klirinški člani v zvezi z novimi povezavami ali transakcijami med klirinškimi člani in katero koli nasprotno stranko ali CNS, vključno s članarinami ter pristojbinami za trgovanje, kliring, plačilo, poravnavo in skrbništvo;
 - (d) vse dodatne pomembne stroške financiranja, ki izhajajo iz razlike v veljavnih zahtevah za kritje in prispevkih v jamstveni sklad ter so povezani s ponovnim odprtjem neto pozicij pri kateri koli nasprotni stranki ali CNS.

Člen 24

Določanje dejanske obravnave delničarjev in upnikov v postopku reševanja

1. Cenilec opredeli vse neporavnane terjatve po odpisu ali konverziji kapitalskih instrumentov in uporabi kakršnih koli ukrepov za reševanje ter dodeli navedene terjatve pravnim in fizičnim osebam, ki so bile na datum odločitve o reševanju delničarji in upniki CNS.

Cenilec določi dejansko obravnavo pravnih in fizičnih oseb, ki so bile delničarji in upniki CNS na datum odločitve o reševanju, v skladu z odstavki 2, 3 in 4, razen kadar te osebe zaradi reševanja prejmejo denarno nadomestilo.

2. Kadar pravne in fizične osebe, ki so bile na datum odločitve o reševanju delničarji in upniki CNS, zaradi reševanja prejmejo nadomestilo v obliki lastniškega kapitala, cenilec določi njihovo dejansko obravnavo tako, da zagotovi oceno skupne vrednosti delnic, ki so bile prenesene ali izdane kot nadomestilo imetnikom kapitalskih instrumentov, dolžniških instrumentov ali drugih nezavarovanih obveznosti, ki so bile konvertirane. Navedena ocena lahko temelji na ocenjeni tržni ceni, ki izhaja iz splošno sprejetih metodologij vrednotenja.

3. Kadar pravne in fizične osebe, ki so bile na datum odločitve o reševanju delničarji in upniki CNS, zaradi reševanja prejmejo nadomestilo v obliki dolga, cenilec določi njihovo dejansko obravnavo tako, da upošteva spremembe v pogodbenih denarnih tokovih zaradi odpisa ali konverzije, uporabo drugih ukrepov za reševanje in ustrezno diskontno stopnjo, izračunano v skladu z metodologijo iz člena 22(2) te uredbe.
4. Za kakršne koli neporavnane terjatve lahko cenilec upošteva ugotovljene cene na delujočih trgih za enake ali podobne instrumente, ki jih je izdala CNS v postopku reševanja ali ki so jih izdali drugi podobni subjekti, kadar so te cene na voljo in skupaj z dejavniki, opisanimi v odstavkih 2 in 3.
5. Cenilec pri primerjavi dejanske obravnave delničarjev in upnikov v postopku reševanja z vrednotenjem za uporabo načela „noben upnik ne sme biti na slabšem“ upošteva tudi dejanske neposredne nadomestitvene stroške, ki jih imajo klirinški člani in so navedeni v členu 23(2).

Člen 25

Poročilo o vrednotenju

Cenilec za organ za reševanje pripravi poročilo o vrednotenju, ki vključuje naslednje elemente:

- (a) povzetek vrednotenja, ki vključuje predstavitev razponov vrednosti in virov negotovosti vrednotenja;
- (b) razlago ključnih uporabljenih metodologij in predpostavk ter kako občutljivo je vrednotenje na te izbire;
- (c) če je izvedljivo, razlago, zakaj se vrednotenje razlikuje od drugih ustreznih vrednotenj, vključno z vrednotenji za namene reševanja, izvedenimi v skladu z Uredbo (EU) 2021/23, ali drugimi bonitetnimi ali računovodskimi vrednotenji.

Člen 26

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 3. maja 2023

Za Komisijo
predsednica
Ursula VON DER LEYEN